

ἄρτι ὑπὸ τῶν ἐξακολουθούτων αὐτὴν υἰῶν τοῦ πρώτου συλλογῆος Ἀλφρέδου Τέστα καὶ Λεοπόλδου Τέστα, ὁ Ζ' τόμος.

— Ἡ ἐπέκτασις τοῦ ὑπερκαυκάσιου σιδηροδρόμου τῆς Σαμαρκάνδης ἐν Ταρχάτῃ ἐστὶν ἀποφασισμένη. Ἡ νέα δὸς κατασκευασθήσεται τῇ φροντίδι καὶ τῇ δαπάνῃ τοῦ κράτους. Αἱ ἐργασίαι θὰ διευθύνονται ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἀννικώφ, φρονεῖται δὲ ἵτι ἀποπερατωθήσονται ἐντὸς τριῶν ἐτῶν.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ πρῶτος διευθυντὴς τοῦ Ὁδείου Α. Καντακουζηνός, ὁ μελοποιὸς πολλῶν παιδικῶν ᾠμάτων, ἅτινα ἔτι καὶ νῦν ψάλλονται ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς σχολείοις, καὶ ἄλλων δημοτικῶν γενομένων.

— Ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἀπεβίωσεν ἡ δεσποινὶς Φρύμ, μαθήτρια τοῦ Bubenstein, ἥτις ἐγένετο ἡ πρώτη κλειδοκυμβαλίστρια τῆς Ἑλλάδος. Ἐχειροκροτήθη δ' ἐν Πητρούπολει, Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἄλλαχοῦ.

ΑΙ ΠΛΗΓΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁδυνηρὰ ἀφύγνις τῶν μεγάλων ἐπιδημιῶν.

(συνέχεια ἴδε προηγούμεν. ἀριθμ.).

Τῷ 767 ἐγένετο ὁ πρῶτος γενικὸς λοιμὸς ἐν τῷ κόσμῳ.

Περὶ τὸ 890 ἡ εὐλογία ἐξηπλώθη καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Β. Ἀφρικήν.

Τῷ 954 νόσημα, ὅπερ φαίνεται νὰ ἦτο ἴσως ὕμενογόνος λαρυγγίτης καὶ καθ' ὃ ἐξωδαίνετο ὁ λάρυγξ ἀνῆρπασε 40.000 ψυχῶν.

Τῷ 962 ἐνέσκηψαν ἡ πανώλης ἐν Λονδίῳ· 50000 προσώπων ἀπέθανον.

Τῷ 1094 στοματικὸν νόσημα ἐμάκινετο ἐν Λονδίῳ· τὸ 1/3 τῶν κατοίκων ἀπέθανον.

Τῷ 1095 λιμὸς καὶ λοιμὸς ἐποιοῦντο θραῦσιν ἐν Ἰρλανδίᾳ· οἱ ἡμίσεις τῶν κατοίκων ἀπέθανον.

Τῷ 1111 λιμὸς ἐν Λονδίῳ κτήνη, ὄρνιθες καὶ κύνες ἀπέθνησκον μετὰ τῶν αὐτῶν συμπτωμάτων.

Τῷ 1172 Ἐρρίκος ὁ Β' ἠναγκάσθη νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Ἀγγλίαν ἐνεκα τῆς πανώλους.

Τῷ 1187 ἡ εὐλογία ἐπεκράτει γενικῶς ἐν Εὐρώπῃ, μεταδοθεῖσα εἰς ταύτην ἐξ Ἀνατολῆς ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων.

Οἱ ἀποθανόντες ὑπερέβησαν τὸ ἑκατομμύριον.

Τῷ 1204 ἡ Ἰρλανδία σχεδὸν ἠρημώθη ὑπὸ πείνης καὶ λοιμοῦ.

Ἡ πανώλης ἐνεφανίσθη ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 1340 καὶ ἐπεξετάθη καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Τῷ 1348 τὴν Εὐρώπην ἐλυμαίνετο πάλιν ὁ φλωρεντιανὸς λοιμὸς, ὃν περιγράφει ὁ Βοκκάκιος.

Τῷ 1349 ἐνέσκηψεν ἐν Βρετανίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ ἡ λοιμικὴ νόσος (ἡ καλομένη ἀπλῶς «μαῦρος θάνατος»). Ἐν Λονδίῳ ἀπέθνησκον 2.000 καθ' ἑκάστην.

Τῷ 1361 πυρετὸς ἐν Λονδίῳ καὶ Παρισίοις προκάλεσε τρομερὰν θνησιμότητα. Ταυτὸν συνέβη καὶ τῷ 1369 ἐν Βρετανίᾳ.

Τῷ 1383 φοβερὸς λοιμὸς ἐν Ἰρλανδίᾳ κατέστρεψε τὸ τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ.

Πανώλης ἠρῆμωσε τὸ Λονδίον τῷ 1407. Κατὰ τὸ θέρος ἀπέθανον 30.000 προσώπων.

Μέγας λιμὸς καὶ λοιμὸς ἐν Ἰρλανδίᾳ τῷ 1466· ἀπέθανον 200.000.

Πανώλης ἐν Δουβλίῳ τῷ 1470· τὸ ἡμίσιον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως ἐξηφανίσθη.

Τῷ 1471 πανώλης ἐν Ὁξφόρδῃ ἐπεξετάθη ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς Ἀγγλίας τὸ 1/3 τοῦ πληθυσμοῦ κατεστράφη.

Ὁ κίτρινος πυρετὸς ἐπιστεῦστο ὅτι ἐπεκράτει παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς τῷ 1492.

Τῷ 1499 τοσοῦτον θανατηφόρος ἦτο ἡ πανώλης ἐν Λονδίῳ ὥστε ἡ αὐτὴ μετώκησεν εἰς Καλαί.

Νόσημα, προκαλοῦν ἄφθονον ἰδρωτὰ, ἐξηφάνισεν ἐν Λονδίῳ τῷ 1506 ἐντὸς μηνὸς 27000, τῷ δὲ 1517 προκάλει τὸν θάνατον ἐντὸς τριῶν ὡρῶν. Ὁ ἡμίσιος πληθυσμὸς τῶν ἀγγλικῶν πόλεων ἐξέλιπεν, ἡ δὲ Ὁξφόρδῃ εἰχεν ἐρημωθῆ.

Τῷ 1522 ἡ Λίμερικ προσεβλήθη ὑπὸ πανώλους· φοβερὰ θνησιμότης. Τῷ 1528 νόσημα ἐν Λονδίῳ, προκαλοῦν ἄφθονον ἰδρωτὰ, συνεπήγαγε γενικὴν ἐκ τῆς πρωτευούσης ἔξοδον. Τοῦτο ἐπανελήφθη τὸ πέμπτον ἐν Λονδίῳ τῷ 1551 μετὰ μεγάλης θραύσεως.

Τῷ 1529 παραπλήσιον νόσημα ἐν Γερμανίᾳ συνεπέα τοῦ ὁποῦοι μάλιστα οἱ ἄνθρωποι κατέπιπτον, ἀπέβη ὀλέθριον ἰδίᾳ εἰς τοὺς στρατιώτας.

Ἀσιατικὴ χολέρα περιεγράφη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Γαρκία δὲλ Χουέρτο τῷ 1560.

Πανώλης ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1603· μόνον ἐν Λονδίῳ ἀπέθανον 30.578.

Τῷ 1604 ἡ πανώλης ἐξηφάνισε τὸ 1/4 τοῦ λαοῦ ἐν Ἰρλανδίᾳ.

Τῷ 1611 ἀπέθανον ἐν Κων/πόλει ὑπὸ πανώλους 200.000 προσώπων· ἑκατομμύρια δὲ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Τῷ 1625 μυστηριώδης νόσος ἐν Λονδίῳ· ἐντὸς ἑβδομάδων τινῶν 35.417 θάνατοι.

(Ἀκολουθεῖ).

ΚΟΡΩΝΑ Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν).

Ἀνήγγειλα πρὸς τὸν Καζιμίρ τὴν ἔλευσιν τοῦ ἐξαδέλφου μου. Τῷ ὠμίλῃσῃ περὶ παχυσάρκου νέου, ὀλίγον σοβαροῦ χαρακτῆρος καὶ ἐπομένως ἄνευ δυσαρέστων συνεπειῶν. Ὅχ ἐγέλας ἐάν ἐβλεπες τὸ παράδοξον αὐτοῦ πρόσωπον, τεταραγμένον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐγίγνετο ἡ ἀμοιβαία σύστασις. Δὲν τῷ ἀνήγγειλα προηγουμένως τὰς μεταρρυθμίσεις, ὑφ' ὧν ἐγὼ ἡ ἰδία ἐξεπλάγχην. Διατί δὲν προειδοποίησα αὐτόν; Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ τὸ εἶπω. Δὲν ἐπεθύμουν νὰ φανῶ ὅτι εἶχον παρατηρήσει τὰς μεταβολὰς ταύτας. Ἐπεθύμουν νὰ φαίνομαι ὅτι οὐδὲ κἀν εἶδον κατὰ πρόσωπον τὸν Ρενώ. «Ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ ὠφέλησε πολὺ τὸν ἐξαδέλφόν σας, μοι εἶπεν ὁ Καζιμίρ, ἐγένετο λίαν εὐειδῆς νέος. Οὐδόλως ὁμοιάζει τῇ εἰκόνι αὐτοῦ, ἣν ἐζώγραφισατε.

— Ἦτο τότε πολὺ ἀσθενής.

— Καὶ τοῦτο εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον.

Ταῦτα λέγων ὁ Καζιμίρ μὲ παρετῆρει ἀσκηδαμυκτέ. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν περίλυποι, περίλυποι.

Ἐπεθύμουν νὰ ριφθῶ εἰς τὸν τράχηλόν σου, διότι ἤμην πολὺ εὐγνώμων ἐκ τῆς ἀκουσίας ταύτης ζηλοτυπίης, ἐπεθύμουν μάλιστα νὰ τῷ εἶπω: «Εἰσθε τρελλός; Μήπως ὑποθέτετε ὅτι τὸν Ρενώ ἠτένισα ἄλλως ἢ ὡς σύντροφον τῆς νεανικῆς μου ζωῆς, ὡς συγγενὴ ἀνευρεθέντα; Ἐσίγησα. Ἰδέα της μοι ἐνέπνευσε νὰ μὴ εἶπω τίποτε. Ἐφάνην μάλιστα ὡς προσβληθεῖσα ὀλίγον ἐκ τῆς παρατηρησεῶς του. Μετὰ ταῦτα ὁμως, οὐδεμίαν ἀπέναντι αὐτοῦ ἔλαβον ὑποχρέωσιν. Οὐδόλως δικαιοῦται νὰ κἀμῃ παρατήρησιν τινα προμοίαν, τὸσφ μᾶλλον ὅσφ ὁ Ρενώ, κατόπιν τῆς συστάσεώς του, ὑπῆρξε λίαν ἐπιφυλακτικὸς καὶ ἀσφόρων.

— Ἐξαδέλφου μου, μοι εἶπε, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς βλέπω ἐπὶ πολὺν καιρὸν ὁμοῦ. τὸν κ. Βιλλελόγκ καὶ ὑμᾶς, ὅπως μαντεύσω τὸν γάμον. Ἄλλως τε τὸν θεωρῶ ὡς τὸν ἐλευθερώτερον ἄνθρωπον τοῦ κόσμου.

— Ἀπατάσθε.

— Δὲν εἶναι εὐγενὴς καὶ ἐλευθερίως;

— Ὡ! μάλιστα, ἀλλὰ δὲν γίνεταί λόγος περὶ γάμου.

Διατί ἐψευδόμην; Εἰς ποῖον αἰσθημα ὑπέκουσα ἐψεύσθην; Δὲν ὤφειλον ἐκμυστηρεῦσαι εἰς τὸν Ρενώ, ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐμάντευε τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποκρύπτω ἀπὸ τὸν Καζιμίρ τὴν ἀλήθειαν τὸσφ κατηγορηματικῶς. Ἠσχύνθην ἐμαυτὴν. Ἀπεμακρύνθην ἀποτόμως τοῦ Ρενώ καὶ ἐπανήλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Ἠσχίσα νὰ κλαίω. Ἐξήλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου μετὰ τῆς ἀποφάσεως νὰ εἶπω εἰς τὴν μητέρα μου ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Καζιμίρ νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρά μου. Ἦτο τὸ μόνον μέσον ὅπως ἐκανοποιήσω ἐν τῇ συνειδήσει μου, τὴν ἀ-